

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner i Senke Orlić-Zaninović, članica vijeća, te sudske savjetnice Maje Domac, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja J. B. iz Z., zastupan po punomoćniku odvjetniku Z. R. iz Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 9. rujna 2021.

presudio je

I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za oglašavanje ništetnom, podredno poništenje točke 3. izreke rješenja tuženika – Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/20-01/871, urbroj: 401-01/04-21-2 od 3. veljače 2021. godine.

II Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn.

Obrazloženje

1. U konkretnoj upravnoj stvari Upravni sud u Zagrebu se svojim rješenjem poslovni broj: Usl-1017/21-2 od 14. travnja 2021. godine oglasio stvarno nenadležnim za postupanje i predmetnu tužbu tužitelja ustupio ovom Sudu na odlučivanje sukladno Zakonu o pravu na pristup informacijama.

2. Točkom 1. izreke osporenog rješenja tuženika poništeno je rješenje Hrvatske javnobilježničke komore, broj HJK-O-240/19-4 od 1. lipnja 2020., kojim je odbijen podnesak "zahtjev tužitelja za očitovanjem prvostupanjskog tijela za potrebe parničnog postupka". Točkom 2. izreke obavještava se tužitelj da se njegov podnesak od 29. listopada 2019. ne smatra zahtjevom u smislu članka 18. stavak 5. ZPPI-a te da mu je dostupnost zatražene informacije utvrđena odredbama drugih propisa. Točkom 3. izreke rješenja tuženika od 3. veljače 2021. godine odbijen je zahtjev tužitelja za naknadom procesnog troška žalbe kao neosnovan.

3. Tužitelj u tužbi pobijajući samo točku 3. izreke rješenja u bitnom navodi da je prvostupanjskim rješenjem Hrvatske javnobilježničke komore od 1. lipnja 2020. godine odbijen njegov zahtjev za dostavom podataka o prijavama glede javnog bilježnika V. Č., a koji podaci da su bili potrebni podноситelju za jedan parnični postupak. Smatra da točka 3. izreke tuženikova rješenja nije zakonita, niti u skladu s odredbama ZUP-a s obzirom da je nedvojbeno kako je nastanak zatraženog troška, odnosno odvjetnički angažman tužiteljeva punomoćnika uzrokovalo upravo prvostupanjsko upravno tijelo

– HJK svojim neispravljenim, nepravilnim te nezakonitim radom. Tužitelju je uslijed nepravilnog rada prvostupanjskog tijela bio primoran putem punomoćnika sačiniti žalbu protiv rješenja istog tijela, pa je stoga nedvojbeno tužitelju nastao trošak. Nesporno je kako je upravo povodom i uslijed tužiteljeve žalbe protiv prvostupanjskog rješenja to rješenje poništeno od strane tuženika kao drugostupanjskog tijela te je predmet vraćen na ponovni postupak, pa je nedvojbeno kako je upravo uslijed angažmana tužiteljeva odvjetnika došlo do zaštite i ostvarenja prava tužitelja te do izmjene prvostupanjskog rješenja u korist tužitelja. Ističe da nova sudska praksa bez iznimno priznaje pravo na naknadu procesnog troška odvjetničkog angažmana u slučaju svakog upravnog postupka pokrenutog koji bude okončan u korist stranke pozivajući se na odluke Visokog upravnog suda Republike Hrvatske kao i Upravnog suda u Rijeci. Predlaže usvojiti tužbu, oglasiti ništavim odnosno podredno poništiti točku 3. izreke osporenog rješenja tuženika, te naknaditi tužitelju trošak od 3.125,00 kn na ime sastava tužbe uz pripadajući PDV.

4. Tuženik se u odgovoru na tužbu poziva na odredbu članka 161. stavak 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku citirajući iste odredbe te zaključujući da kada stranka sukladno članku 36. stavak 1. istog Zakona angažira odvjetnika kao opunomoćenika, isti troškovi ne mogu pasti na teret protivne strane, već ih je dužna snositi stranka koja angažira odvjetnika. Zakon o pravu na pristup informacijama ne daje ovlast tuženiku da odlučuje o troškovima žalbenog postupka, ukazujući na praksu naslovnog suda (npr. Usž-740/17, te UsII-240/18) iz koje u bitnom proizlazi da troškovi zastupanja po odvjetniku u upravnom postupku ne mogu pasti na teret protivne strane u postupku odnosno da nagrada za rad odvjetnika pa tako i naknada troškova koji obuhvaćaju trošak sastava žalbe sukladno odredbama ZUP-a ne ulazi u troškove na čiju bi naknadu imala pravo stranka koja je uspjela u postupku. Zahtjev tužitelja je neosnovan s obzirom da se sukladno odredbi članka 19. Zakona ne plaćaju sudske pristojbe u postupcima vezanim uz ostvarivanje prava na pristup informacijama. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev u odnosu na osporavanu točku 3. izreke osporenog rješenja.

5. Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS), odgovor na tužbu tuženika dostavljen je tužitelju koji se na isti odgovor očitovao podneskom zaprimljenim kod ovog Suda 27. svibnja 2021. godine (proslijeđen od strane Upravnog suda u Zagrebu) kojim osporava pravilnost stajališta tužitelja u vezi primjene odredbe članka 161. ZUP-a.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Ispitujući zakonitost osporene odluke o troškovima upravnog postupka, ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio zakon na štetu tužitelja time što je odbio njegov zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka. Pritom je tuženik za svoju odluku naveo pravno relevantne razloge, utemeljene na podacima sveza spisa i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog i postupovnog prava.

8. Ocjenjujući osnovanost tužbenog zahtjeva treba poći od činjenice da odredbama ZPPI-a nije uređeno pitanje troškova postupka pred Povjerenikom za informiranje, slijedom čega je za ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva za naknadu troškova žalbenog postupka mjerodavan ZUP.

9. Troškovi postupka i stranaka o čemu se ovdje upravo radi, uređeni su odredbom članka 161. ZUP-a kojom je u stavku 1., propisano da javnopravno tijelo snosi redovite

troškove postupka, osim troškova upravnih pristojbi ili drugih troškova koje stranke plaćaju po posebnim propisima.

10. Prema stavku 2. istog članka Zakona u postupcima pokrenutim na zahtjev stranke ili u upravnim stvarima u kojima sudjeluju dvije stranke ili više njih s protivnim interesima, troškove postupka snosi stranka na čiji zahtjev je postupak pokrenut ili protiv koje se vodio postupak koji je za nju nepovoljno okončan, ako nije drukčije propisano.

11. Dakle, iz navedene zakonske odredbe proizlazi da u ovom predmetu trošak slanja žalbe ne ulazi u troškove na čiju bi naknadu imala pravo stranka u žalbenom postupku pokrenutom povodom njezine žalbe, kako to tužitelj pogrešno smatra, zbog čega ne postoji osnova za prihvaćanje tužiteljeva zahtjeva za naknadu troškova žalbenog postupka koji obuhvaćaju zatraženi trošak.

12. Naime, postupak prava na pristup informacijama, kojeg pokreće svojim zahtjevom korisnik tog prava temeljem odredbi ZPPI-a, predstavlja jednostranačku stvar, dakle stvar u kojoj sudjeluje samo jedna stranka, ovdje tužitelj, koji stoga upravo u smislu članka 161. stavak 2. ZUP-a, snosi troškove nastale u vezi žalbe koju je izjavio pa tako i trošak slanja žalbe, neovisno o tome je li taj postupak za stranku povoljno okončan.

13. Slijedom izloženog, stajališta iz ovosudnih presuda na koje tužitelj upire u tužbi nije moguće primijeniti u konkretnom slučaju, jer se ovdje ne radi o činjeničnoj i pravno istoj situaciji.

14. Kako dakle, javnopravno tijelo nije u obvezi tužitelju nadoknaditi trošak slanja žalbi koju je osobno izjavio protiv prvostupanjskog rješenja, to ovaj Sud nalazi da je odluka tuženika o troškovima žalbenog postupka donesena pravilnom primjenom ovdje mjerodavne odredbe ZUP-a, radi čega je tužbeni zahtjev valjalo odbiti.

15. Naposljetku, a s obzirom da tužitelj nije uspio u predmetnom upravnom sporu jer je njegov tužbeni zahtjev u cijelosti odbijen, to je, temeljem odredbe članka 79. stavak 4. ZUS-a odbijen i sa zahtjevom na naknadu zatraženih troškova ovog spora.

16. Trebalo je stoga na temelju odredbe članka 57. stavak 1. i članka 79. stavak 6. ZUS-a odlučiti kao u izreci presude.

U Zagrebu, 9. rujna 2021.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić, v.r.